

হনুমান চালিশা অসমীয়া

দোহা

শ্ৰী গুৰু চৰণ সৰোজ ৰজ নিজমন মুকুৰ সুধাৰি ।
বৰণৌ ৰঘুবৰ বিমলযশ জো দায়ক ফলচাৰি ॥

বুদ্ধিহীন তনুজানিকৈ সুমিৰৌ পবন কুমাৰ ।
বল বুদ্ধি বিদ্যা দেহ মোহি হৰহ কলেশ বিকাৰ ॥

❧ চৌপাঈ ❧

জয় হনুমান জ্ঞান গুণ সাগৰ । জয় কপীশ তিল লোক উজাগৰ ॥ ১ ॥
ৰামদূত অতুলিত বলধামা । অংজনি পুত্ৰ পবনসুত নামা ॥ ২ ॥

মহাবীৰ বিক্ৰম বজৰংগী । কুমতি নিবাৰ সুমতি কে সংগী ॥ ৩ ॥
কংচন বৰণ বিৰাজ সুবেশা । কানন কুণ্ডল কুংচিত কেশা ॥ ৪ ॥

হাথবজ্ৰ ঔ ধ্বজা বিৰাজে । কাংথে মূংজ জনেবু সাজে ॥ ৫ ॥
শংকৰ সুবন কেসৰী নন্দন । তেজ প্ৰতাপ মহাজগ বন্দন ॥ ৬ ॥

বিদ্যাবান গুণী অতি চাতুৰ । ৰাম কাজ কৰিবে কো আতুৰ ॥ ৭ ॥
প্ৰভু চৰিত্ৰ সুনিবে কো ৰসিয়া । ৰামলখন সীতা মন বসিয়া ॥ ৮ ॥

সূক্ষ্ম ৰূপধৰি সিংহি দিখাবা । বিকট ৰূপধৰি লংক জলাবা ॥ ৯ ॥
ভীম ৰূপধৰি অসুৰ সংহাৰে । ৰামচন্দ্ৰ কে কাজ সংবাৰে ॥ ১০ ॥

লাঘ সংজীবন লখন জিয়ায়ে । শ্ৰী ৰঘুবীৰ হৰষি উৰলায়ে ॥ ১১ ॥
ৰঘুপতি কীল্হী বহুত বডাঘী । তুম মম প্ৰিয় ভৱত সম ভাঘী ॥ ১২ ॥

সহস্ৰ বদন তুম্হৰো যশগাবৈ । অস কহি শ্ৰীপতি কংঠ লগাবৈ ॥ ১৩ ॥
সনকাদিক ব্ৰহ্মাদি মুনীশা । নাৰদ শাৰদ সহিত অহীশা ॥ ১৪ ॥

যম কুবেৰ দিগপাল জহাং তে । কবি কোবিদ কহি সকে কহাং তে ॥ ১৫ ॥
তুম উপকাৰ সুগ্ৰীবহি কীল্হা । ৰাম মিলায ৰাজপদ দীল্হা ॥ ১৬ ॥

তুম্হৰো মন্ত্ৰ বিভীষণ মানা । লংকেশ্বৰ ভয়ে সব জগ জানা ॥ ১৭ ॥
যুগ সহস্ৰ যোজন পৰ ভানু । লীল্যো তাহি মধুৰ ফল জানু ॥ ১৮ ॥

প্ৰভু মুদ্ৰিকা মেলি মুখ মাহী । জলধি লাংঘি গয়ে অচৰজ নাই ॥ ১৯ ॥
দুৰ্গম কাজ জগত কে জেতে । সুগম অনুগ্ৰহ তুম্হৰে তেতে ॥ ২০ ॥

Jay Shree Ram

হনুমান চালিশা অসমীয়া

ৰাম দুআৰে তুম ৰখবাৰে । হোত ন আজ্ঞা বিনু পৈসাৰে ॥ ২১ ॥
সব সুখ লহৈ তুমহাৰী শৰণা । তুম ৰক্ষক কাহু কো ডৰ না ॥ ২২ ॥

আপন তেজ সন্হাৰো আঁপৈ । তীনোং লোক হাংক তে কাংপৈ ॥ ২৩ ॥
ভূত পিশাচ নিকট নহি আঁবৈ । মহবীৰ জব নাম সুনাবৈ ॥ ২৪ ॥

নাসৈ ৰোগ হৰৈ সব পীৰা । জপত নিরংতৰ হনুমত বীৰা ॥ ২৫ ॥
সংকট সে হনুমান ছুডাবৈ । মন ক্রম বচন ধ্যান জো লাবৈ ॥ ২৬ ॥

সব পর ৰাম তপস্বী ৰাজা । তিনকে কাজ সকল তুম সাজা ॥ ২৭ ॥
ঔর মনোরথ জো কোথি লাবৈ । তাসু অমিত জীবন ফল পাবৈ ॥ ২৮ ॥

চাৰো যুগ প্রতাপ তুমহাৰা । হৈ প্রসিদ্ধ জগত উজিযাৰা ॥ ২৯ ॥
সাধু সংত কে তুম ৰখবাৰে । অসুর নিকংদন ৰাম দুলাৰে ॥ ৩০ ॥

অষ্টসিদ্ধি নব নিধি কে দাতা । অস বর দীল্হ জানকী মাতা ॥ ৩১ ॥
ৰাম ৰসায়ন তুমহাৰে পাসা । সদা ৰহো ৰঘুপতি কে দাসা ॥ ৩২ ॥

তুমহাৰে ভজন ৰামকো পাবৈ । জন্ম জন্ম কে দুখ বিসৰাবৈ ॥ ৩৩ ॥
অংত কাল ৰঘুপতি পুরজাযী । জহাং জন্ম হরিভক্ত কহাযী ॥ ৩৪ ॥

ঔর দেবতা চিত্ত ন ধরযী । হনুমত সেযি সৰ্ব সুখ করযী ॥ ৩৫ ॥
সংকট ক(হ)টে মিটে সব পীৰা । জো সুমিৰৈ হনুমত বল বীৰা ॥ ৩৬ ॥

জৈ জৈ জৈ হনুমান গোসাযী । কৃপা করহু গুরুদেব কী নাযী ॥ ৩৭ ॥
জো শত বার পাঠ কর কোথী । ছুটহি বংদি মহা সুখ হোযী ॥ ৩৮ ॥

জো যহ পডৈ হনুমান চালীসা । হোয সিদ্ধি সাখী গৌরীশা ॥ ৩৯ ॥
তুলসীদাস সদা হরি চেরা । কীজৈ নাথ হৃদয় মহ ডেরা ॥ ৪০ ॥

দোহা

পবন তনয় সংকট হরণ – মংগল মূৰতি রূপ্ ।
ৰাম লখন সীতা সহিত – হৃদয় বসহু সুরভূপ্ ॥

সিযাবৰ ৰামচংদ্রকী জয । পবনসুত হনুমানকী জয ।

Jay Shree Ram

